

מגילה ט. - טו:

Talmud Navigator						מגילה-מגילה נקראת						
						מאן דאמר		מימרא				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
											(בראשית י"ח) ותצחק שרה בקרוביה	
											(בראשית מ"ט) כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבוס	
											(שמות ד') ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על נושא בני אדם	
											(שמות י"ב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים ובשאר ארצות ארבע מאות שנה	
											(שמות כ"ד) וישלח את זאטוטי בני ישראל, (שמות כ"ד) ואל זאטוטי בני ישראל לא שלח ידו	
											(במדבר ט"ז) לא חמד אחד מהם נשאתי	
											(דברים ד') אשר חלק ה' אלהיך אתם להאיר לכל העמים	
											(דברים י"ז) וילך ויעבוד אלהים אחרים אשר לא צויתי לעובדם	
											וכתבו לו את צעירת הרגלים, ולא כתבו לו (ויקרא י"א) ואת הארנבת, מפני שאשתו של תלמי ארנבת שמה, שלא יאמר: שקחו בי היהודים והטילו שם אשתי בתורה.	
<											רבן שמעון בן גמליאל:	אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.
											רבי אבהו אמר רבי יוחנן:	הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.
											ואמר רבי יוחנן:	מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל - אמר קרא (בראשית ט') יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם - דבריו של יפת יהיו באהלי שם.
											ואימא גומר ומגוג	
											רבי חייא בר אבא:	היינו טעמא דכתיב יפת אלהים ליפת - יפיותו של יפת יהא באהלי שם.
											אין בין כהן משוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות.	
											אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה.	
											הא לענין פר יום כפורים ועשירית האיפה - זה וזה שוין.	
											מתניתין דלא כרבי מאיר, דאי רבי מאיר	
											הא תניא: [רבי מאיר]	מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות, דברי רבי מאיר.
											חכמים:	אינו מביא.
											מאי טעמא דרבי מאיר	
											דתניא:	(ויקרא ד') משיח, אין לי אלא משוח בשמן - המשחה, מרובה בגדים מניין? תלמוד לומר המשיח.
											במאי אוקימנא - דלא כרבי מאיר.	
											אימא סיפא:	אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה
											הא לכל דבריהן - זה וזה שוין.	
											אתאן לרבי מאיר	
											דתניא: [רבי מאיר]	אירע בו פסול ומינו כהן אחר תחתיו - ראשון חוזר לעבודתו, שני - כל מצות כהונה גדולה עליו, דברי רבי מאיר.
											רבי יוסי	ראשון חוזר לעבודתו, שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט.
											ואמר רבי יוסי:	מעשה ברבי יוסף בן אולם מציפורי שאירע בו פסול בכהן גדול, ומינוהו תחתיו, ובא מעשה לפני חכמים ואמרו: ראשון חוזר לעבודתו, שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט. כהן גדול - משום איבה, כהן הדיוט - משום מעלין בקודש ולא מורידין.
											רישא רבנן וסיפא רבי מאיר?	
											רב חסדא:	אין, רישא רבנן וסיפא רבי מאיר.

מגילה ט. - טו:

מגילה ט. - טו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים. מנלן - מתמר. דכתיב (בראשית ל"ח) ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה. משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה? אלא: משום דכסתה פניה בבית חמיה ולא היה ידע לה, זכתה ויצאו ממנה מלכים ונביאים.	כי הא דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											
מלכים - מדוד												
נביאים												
מסורת בדינו מאבותינו: אמוץ ואמציה אחים היו. וכתוב (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ.	דאמר רבי לוי:											
דבר זה מסורת בדינו מאבותינו: מקום ארון אינו מן המדה.	ואמר רבי לוי:											
ארון שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח, וכתוב (מלכים א' ו') ולפני הדביר עשרים אמה ארך, וכתוב כנף הכרוב האחד עשר אמות וכנף הכרוב האחד עשר אמות, ארון גופיה היכא הוה קאי? אלא לאו שמע מינה: בנס היה עומד.	תניא נמי הכי:											
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ישעיהו י"ד) וקמתי עליהם וגו' והכרתי יעלה שם ושאר ונין ונכד נאם ה'. שם - זה הכתב, שאר - זה לשון, נין - זה מלכות, ונכד - זו ושתי.	רבי יונתן:											
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ישעיהו נ"ה) תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס.	רבי שמואל בר נחמני:											
תחת הנעצוץ - תחת המן הרשע שעשה עצמו עבודה זרה, דכתיב (ישעיהו ז') ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים												
יעלה ברוש - זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים, שנאמר (שמות ל') ואתה קח לך בשמים ראש מרדרור ומתרגמין: מרי דכי.												
תחת הסרפד - תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע, ששרף רפידת בית ה', דכתיב (שיר השירים ג') רפידתו זהב												
יעלה הדס - זו אסתר הצדקת, שנקראת הדסה, שנאמר (אסתר ב') ויהי אמן את הדסה.												
והיה לה' לשם - זו מקרא המגילה												
לאות עולם לא יכרת - אלו ימי פורים.												
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (דברים כ"ח) והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם כן ישיש להרע אתכם.	רבי יהושע בן לוי:											
ומי חדי הקדוש ברוך הוא במפלתן של רשעים? והא כתיב (דברי הימים ב' כ') בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו לה' כי לעולם חסדו												
מפני מה לא נאמר כי טוב בהודאה זו - לפי שאין הקדוש ברוך הוא שמח במפלתן של רשעים.	ואמר רבי יוחנן:											
מאי דכתיב (שמות י"ד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה - בקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר הקדוש ברוך הוא: מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה?	ואמר רבי יוחנן:											
הוא אינו שש, אבל אחרים משיש.	רבי אלעזר:											
ודיקא נמי, דכתיב כן ישיש ולא כתיב ישוש, שמע מינה.												
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (קהלת ב') לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמה - זה מרדכי הצדיק, ולחוטא נתן ענין לאסף ולכנוס - זה המן, לתת לטוב לפני האלהים - זה מרדכי ואסתר, דכתיב: ותשם אסתר את מרדכי על בית המן.	רבי אבא בר כהנא:											
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (ירמיהו מ"ט) ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים.	רבה בר עופרין:											
מלך - זו ושתי, ושרים - זה המן ועשרת בניו.												
פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא: (עזרא ט') כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס, אימתי - בזמן המן.	רב דימי בר יצחק:											
פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (תהלים סו) הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים.	רבי חנינא בר פפא:											

יא.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה story-מעשה מקרא-<u>key</u>:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
באש - בימי נבוכדנצר הרשע, ובמים - בימי פרעה, ותוציאנו לריוה - בימי המן.												
פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא: (תהלים צח) זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו, אימתי ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו - בימי מרדכי ואסתר.	רבי יוחנן:											
פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא: (משלי כ"ח) ארי נהם ודב שוקק מושל רשע על עם דל.	ריש לקיש:											
ארי נהם - זה נבוכדנצר הרשע, דכתיב ביה (ירמיהו ד') עלה אריה מסבכו												
דב שוקק - זה אחשוורוש, דכתיב ביה (דניאל ז') וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב.												
אלו פרסיים, שאוכלין ושותין כדוב, ומסורבלין בשר כדוב, ומגדלין שער כדוב, ואין להם מנוחה כדוב.	ותני רב יוסף:											
מושל רשע - זה המן												
על עם דל - אלו ישראל, שהם דלים מן המצות.												
פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא: (קהלת י') בעצלותים ימך המקרה ובשפלות ידיים ידלף הבית	רבי אלעזר:											
בשביל עצלות שהיה להם לישראל שלא עסקו בתורה, נעשה שונאו של הקדוש ברוך הוא מך. ואין מך אלא עני שנאמר (ויקרא כ"ז) ואם מך הוא מערכך, ואין מקרה אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים ק"ד) המקרה במים עליותיו.												
פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא: (תהלים קכ"ד) שיר המעלות לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם, - אדם ולא מלך.	רב נחמן בר יצחק:											
פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא: (משלי כ"ט) ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם	רבא:											
ברבות צדיקים ישמח העם - זה מרדכי ואסתר, דכתיב והעיר שושן צהלה ושמחה												
ובמשל רשע יאנח עם - זה המן, דכתיב והעיר שושן נבוכה.												
(דברים ד') כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו.	רב מתנה אמר מהכא:											
(דברים ד') או הנסה אלהים וגו'.	רב אשי אמר מהכא:											
ויהי בימי אחשוורוש. אמר רב: ויי והי. הדא דכתיב (דברים כ"ח) והתמכרתם שם לאויבך לעבדים ולשפחות וגו'.	[רב]											
(ויקרא כ"ו): לא מאסתים ולא געלתים לכלתם, לא מאסתים - בימי יוונים, ולא געלתים - בימי אספסינוס, לכלתם - בימי המן, להפר בריתי אתם - בימי רומיים, כי אני ה' אלהיהם - בימי גוג ומגוג.	שמואל:											
לא מאסתים - בימי כשדים, שהעמדתי להם דניאל חנניה מישאל ועזריה, ולא געלתים - בימי יוונים, שהעמדתי להם שמעון הצדיק, וחשמונאי ובניו, ומתתיה כהן גדול, לכלתם - בימי המן, שהעמדתי להם מרדכי ואסתר, להפר בריתי אתם, - בימי פרסיים, שהעמדתי להם של בית רבי וחכמי דורות, כי אני ה' אלהיהם - לעתיד לבוא, שאין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם.	במתניתא תנא:											
(במדבר ל"ג) ואם לא תורישו את ישיבי הארץ.	רבי לוי אמר מהכא:											
(במדבר ל"ג) והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם.	רבי חייא אמר מהכא:											
אחשוורוש, אמר רב: אחיו של ראש, ובן גילו של ראש.	[רב]											
אחיו של ראש - אחיו של נבוכדנצר הרשע שנקרא ראש, שנאמר (דניאל ב') אנת הוא רישא די דהבא.												
בן גילו של ראש, הוא הרג - הוא ביקש להרוג, הוא חריב - הוא בקש להחריב, שנאמר (עזרא ד') ובמלכות אחשוורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישיבי יהודה וירושלים.												
שהושחרו פניהם של ישראל בימיו כשולי קדרה.	שמואל:											
כל שזכרו אמר: אח לראשו.	רבי יוחנן:											
שהכל נעשו רשין בימיו, שנאמר (אסתר י') וישם המלך אחשוורוש מס.												

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

Talmud Navigator													מגילה-מגילה נקראת																									
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר													מימרא												
יא.	◊																											הוא אחשורוש - הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו. (במדבר לו) הוא עשו - הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו										
יא.	◊																											(במדבר כ"ו) הוא דתן ואבירם - הן ברשען מתחילתן ועד סופן.										
יא.	◊																											(דברי הימים ב' כ"ח) הוא המלך אחז - הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו.										
יא.	◊																											(דברי הימים א' א') אברם הוא אברהם - הוא בצדקו מתחילתו ועד סופו										
יא.	◊																											(שמות ו') הוא אהרן ומשה - הן בצדקן מתחילתן ועד סופן.										
יא.	◊																											(שמואל א' י"ז) ודוד הוא הקטן - הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו, כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה - כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה.										
יא.	◊																											המלך אמר רב: שמלך מעצמו.	[רב]									
יא.	◊																											אמרי לה לשבח, ואמרי לה לגנאי.										
יא.																												אמרי לה לשבח - דלא הוה איניש דחשיב למלכא כוותיה										
יא.																												ואמרי לה לגנאי - דלא הוה חזי למלכותא, וממונא יתירא הוא דיהב וקם.										
יא.	◊																											מהדו ועד כוש רב ושמואל										
יא.	◊																											הודו בסוף העולם וכוש בסוף העולם	חד אמר: [רב/שמואל]									
יא.	◊																											הודו וכוש גבי הדדי הוו קיימי, כשם שמלך על הודו וכוש - כך מלך מסוף העולם ועד סופו.	וחד אמר: [רב/שמואל]									
יא.	◊																											כיוצא בדבר אתה אומר (מלכים א' ד') כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה, רב ושמואל:										
יא.	◊																											תפסח בסוף העולם ועזה בסוף העולם	חד אמר: [רב/שמואל]									
יא.	◊																											תפסח ועזה בהדי הדדי הוו קיימי, כשם שמלך על תפסח ועל עזה - כך מלך על כל העולם כולו	וחד אמר: [רב/שמואל]									
יא.	◊																											שבע ועשרים ומאה מדינה, אמר רב חסדא: בתחילה מלך על שבע, ולבסוף מלך על עשרים, ולבסוף מלך על מאה.	[רב חסדא]									
יא.																												אלא מעתה, (שמות ו') ושני חיי עמרם שבע ושלישים ומאת שנה, מאי דרשת ביה?										
יא.																												שאני הכא דקרא יתירא הוא, מכדי כתיב מהדו ועד כוש, שבע ועשרים ומאה מדינה, למה לי? - שמע מינה לדרשה.										
יא.	◊																											שלשה מלכו בכיפה, ואלו הן: אחאב, ואחשורוש, ונבוכדנצר.	תנו רבנן:									
יא.																												אחאב - דכתיב (מלכים א' י"ח) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך וגו', ואי לא דהוה מלך עלייהו - היכי מצי משבע להו?										
יא.																												נבוכדנצר - דכתיב (ירמיהו כ"ז) והיה הגוי והממלכה אשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל.										
יא.																												אחשורוש - הא דאמרן										
יא:	◊																											(סימן שס"ד)										
יא:																												ותו ליכא?										
יא:	◊																											והא איכא שלמה										
יא:	◊																											לא סליק מלכותיה.										
יא:																												הניחא למאן דאמר מלך והדיוט, אלא למאן דאמר מלך והדיוט ומלך, מאי איכא למימר?										
יא:	◊																											שלמה מילתא אחרייתא הוה ביה, שמלך על העליונים ועל התחתונים שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) וישב שלמה על כסא ה'.										
יא:	◊																											והא הוה סנחריב, דכתיב (ישעיהו ל"ו) מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מיד?										

מגילה ט. - טו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה של קודמת story-מעשה מקרא-kev:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לפקידה בעלמא. והיינו דכתיב (עזרא א') כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם.	רבא:											!
מאי דכתיב (ישעיהו מ"ה) כה אמר ה' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו, וכי כורש משיח היה? אלא אמר לו הקדוש ברוך הוא למשיח: קובל אני לך על כורש, אני אמרתי הוא יבנה ביתי ויקבץ גליותי. והוא אמר (עזרא א') מי בכם מכל עמו ויעל.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:											■
חיל פרס ומדי הפרתמים, וכתוב למלכי מדי ופרס אמר רבא: אתנווי אתנו בהדדי: אי מינן מלכי - מיניכו איפרכי, ואי מיניכו מלכי - מינן איפרכי.												■
בהראתו את עשר כבוד מלכותו אמר רבי יוסי בר חנינא: מלמד שלבש בגדי כהונה: כתיב הכא (אסתר א') יקר תפארת גדולתו וכתוב התם (שמות כ"ח) לכבוד ולתפארת.	[רבי יוסי בר חנינא]											■
ובמלאות הימים האלה וגו' רב ושמואל: חד אמר: מלך פיקח היה	[רב/שמואל]											■
מלך טיפש היה.	וחד אמר: [רב/שמואל]											■
מאן דאמר מלך פיקח היה - שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא, דבני מאתיה כל אימת דבעי מפייס להו.												■
ומאן דאמר טפש היה - דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא, דאי מרדו ביה הנך - הני הוו קיימי בהדיה.												■
מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה?	שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי:											^
אמרו אתם	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]											ז
מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע.	אמרו לו: [תלמידיו]											!
אם כן שבשושן יהרגו, שבכל העולם כולו אל יהרגו	[רבי שמעון בן יוחאי]											ז
אמור אתה	אמרו לו: [תלמידיו]											ז
מפני שהשתחוו לצלם.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]											!
וכי משוא פנים יש בדבר?	אמרו לו: [תלמידיו]											ז
הם לא עשו אלא לפנים - אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים, והיינו דכתיב (איכה ג') כי לא ענה מלבו.	אמר להם: [רבי שמעון בן יוחאי]											!
בחצר גנת ביתן המלך רב ושמואל: חד אמר: הראוי לחצר - לחצר, הראוי לגינה - לגינה, הראוי לביתן - לביתן	[רב/שמואל]											■
הושיבן בחצר - ולא החזיקתן, בגינה - ולא החזיקתן, עד שהכניסן לביתן והחזיקתן.	וחד אמר: [רב/שמואל]											■
הושיבן בחצר, ופתח להם שני פתחים אחד לגינה ואחד לביתן.	במתניתא תנא:											■
חור כרפס ותכלת												■
מאי חור?												^
חרי חרי	רב:											!
מילת לבנה הציע להם.	שמואל:											!
כרפס אמר רבי יוסי בר חנינא: כרים של פסים.												■
על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף.												■
הראוי לכסף - לכסף, הראוי לזהב - לזהב.	תניא, רבי יהודה:											■
אם כן אתה מטיל קנאה בסעודה	אמר לו רבי נחמיה:											ז
אלא: הם של כסף ורגליהן של זהב.												■

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסיקה story-מעשה מקרא-kev:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
יב.	◊	■																								[רב אסי]	בהט ויש, אמר רב אסי: אבנים שמתחוטטות על בעליהן, וכן הוא אומר (זכריה ט') אבני נזר מתנוססות על אדמתו.
יב.	◊	■	◆																							[רב]	והר וסחרת רב אמר: דרי דרי
יב.	◊	■	◆																							שמואל:	אבן טובה יש בכרכי הים ודרה שמה, הושיבה באמצע סעודה ומאירה להם כצהרים.
יב.	◊	■	◆																							דבי רבי ישמעאל תנא:	שקרא דרור לכל בעלי סחורה.
יב.	◊	■																									והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים
יב.		ז																									משונים מיבעי ליה
יב.	◊		!																							רבא:	יצתה בת קול ואמרה להם: ראשונים כלו מפני כלים ואתם שונים בהם?
יב.	◊	■																								[רב]	ויין מלכות רב אמר רב: מלמד שכל אחד ואחד השקה יין שגדול הימנו בשנים.
יב.	◊	■																									והשתיה כדת
יב.		^																									מאי כדת?
יב.	◊		!																								כדת של תורה, מה דת של תורה - אכילה מרובה משתיה, אף סעודתו של אותו רשע - אכילה מרובה משתיה.
יב.	◊	■																								[רבי אלעזר]	אין אנס, אמר רבי אלעזר: מלמד שכל אחד ואחד השקה מיין מדינתו.
יב.	◊	■																								רבא:	לעשות כרצון איש ואיש, אמר רבא: לעשות כרצון מרדכי והמן, מרדכי - דכתיב איש יהודי, המן - איש צר ואויב.
יב.	◊	■																									גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
יב.		ז																									בית הנשים מיבעי ליה
יב.	◊		!																							רבא:	שניהן לדבר עבירה נתכוונו.
יב.		■																									היינו דאמר אינשי: איהו בקרי ואתיה בבוציני.
יב:	◊	■																									ביום השביעי כטוב לב המלך ביין
יב:		ז																									אטו עד השתא לא טב לביה בחמרא?
יב:	◊		!																							רבא:	יום השביעי שבת היה, שישראל אוכלין ושותין, מתחילין בדברי תורה ובדברי תשבות. אבל אומות העולם שאוכלין ושותין - אין מתחילין אלא בדברי תיפלות. וכן בסעודתו של אותו רשע, הללו אומרים: מדיות נאות, והללו אומרים: פרסיות נאות. אמר להם אחשורוש: כלי שאני משתמש בו אינו לא מדיי ולא פרסי אלא כשדיי, רצונכם לראותה? - אמרו לו: אין, ובלבד שתהא ערומה.
יב:	◊																										שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו. מלמד שהיתה ושתי הרשעה מביאה בנות ישראל ומפשיטן ערומות ועושה בהן מלאכה בשבת. היינו דכתיב אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה, כשם שעשתה - כך נגזר עליה.
יב:	◊	■																									ותמאן המלכה ושתי
יב:		ז																									מכדי פריצתא הואי
יב:		ז	■																							דאמר מר:	שניהן לדבר עבירה נתכוונו
יב:		ז																									מאי טעמא לא אתאי?
יב:	◊		!																							רבי יוסי בר חנינא:	מלמד שפרחה בה צרעת
יב:	◊		!																							במתניתא תנא:	בא גבריא ויעשה לה זנב.
יב:		■																									ויקצף המלך מאד
יב:		ז																									אמאי דלקה ביה כולי האי?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator			www.ohr.edu																	
מגילה-מגילה נקראת																				
מימרא			מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
שלחה ליה: בר אהורייא דאבא אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי, והוא גברא אשתאי בחמריה. מיד וחמתו בערה בו.			רבא:												!	◇	יב:			
ויאמר המלך לחכמים																■	◇	יב:		
מאן חכמים																^		יב:		
רבנן																!	◇	יב:		
ידעי העתים																■	◇	יב:		
שיודעין לעבר שנים ולקבוע חדשים.																■	◇	יב:		
אמר להו: דיינוה לי - אמרו: היכי נעבד? נימא ליה: קטלה - למחר פסיק ליה חמריה ובעי לה מינן. נימא ליה: שבקה - קא מזלזלה במלכותא. אמרו לו: מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו ניטלה עצה ממנו, ואין אנו יודעין לדון דיני נפשות. זיל לגבי עמון ומואב, דיתבי בדוכתייהו כחמרא דיתבי על דורדייה. וטעמא אמרו ליה: דכתיב (ירמיהו מח) שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר.																o		יב:		
מיד - והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש.																	o	◇	יב:	
כל פסוק זה על שום קרבנות נאמר:			רבי לוי:													■		◇	יב:	
כרשנא, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כלום הקריבו לפניך כרים בני שנה כדרך שהקריבו ישראל לפניך?																ז			יב:	
שתר, כלום הקריבו לפני שתי תורין?																ז			יב:	
אדמתא, כלום בנו לפניך מזבח אדמה?																ז			יב:	
תרשיש, כלום שימשו לפניך בבגדי כהונה, דכתיב בהו (שמות כ"ח) תרשיש ושהם וישפה.																ז			יב:	
מרס, כלום מירסו בדם לפניך?																ז			יב:	
מרסנא, כלום מירסו במנחות לפניך?																ז			יב:	
ממוכן, כלום הכינו שלחן לפניך?																ז			יב:	
ויאמר ממוכן																	■		יב:	
ממוכן זה המן. ולמה נקרא שמו ממוכן - שמוכן לפרענות.			תנא:														■	◇	יב:	
מכאן שההדיוט קופץ בראש.			רב כהנא:														■		◇	יב:
להיות כל איש שרר בביתו אמר רבא: אלמלא אגרות הראשונות לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט. אמרי: מאי האי דשדיר לן להיות כל איש שרר בביתו? פשיטא אפילו קרחה בביתיה פרדשכא ליהוין			[רבא]														■	◇	יב:	
ויפקד המלך פקידים. אמר רב: מאי דכתיב (משלי י"ג) כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת, כל ערום יעשה בדעת - זה דוד, דכתיב (מלכים א' א') ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה, כל מאן דהוה ליה בריתא - אייתה ניהליה. וכסיל יפרש אולת - זה אחשוורוש, דכתיב ויפקד המלך פקידים. כל מאן דהוה ליה בריתא - איטמרה מיניה.			[רב]														■	◇	יב:	
איש יהודי היה בשושן הבירה וגו', איש ימיני.																	■	◇	יב:	
מאי קאמר?																	^		יב:	
אי ליחוסא קאתי																	!		יב:	
ליחסיה ואזיל עד בנימין אלא מאי שנא הני?																ז			יב:	
כולן על שמו נקראו בן יאיר - בן שהאיר עיניהם של ישראל בתפלתו, בן שמעי - בן ששמע אל תפלתו, בן קיש - שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו.			תנא:														■	!	◇	יב:
קרי ליה יהודי - אלמא מיהודה קאתי, וקרי ליה ימיני - אלמא מבנימין קאתי																	ז		◇	יב:

מגילה ט. - טו:

מקרא-key: disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator														
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב	כג	כד
אסתר ירקרוקת היתה, וחוט של חסד משוך עליה.	רבי יהושע בן קרחה															יג.
כי אין לה אב ואם																יג.
ובמות אביה ואמה, למה לי?																יג.
עיברתה - מת אביה, ילדתה - מתה אמה.	רב אחא:															יג.
ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת																יג.
אל תקרי לבת אלא לבית, וכן הוא אומר (שמואל ב' י"ב) ולרש אין כל כי אם ככשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת, משום דבחיכו תשכב הוות ליה כבת? אלא כבית - הכי נמי לבית.	תנא משום רבי מאיר:															יג.
ואת שבע הנערות וגו' - אמר רבא: שהיתה מונה בהן ימי שבת.	[רבא]															יג.
וישנה ואת נערותיה וגו', אמר רב: שהאכילה מאכל יהודי.	[רב]															יג.
שהאכילה קדלי דחזירי.	שמואל:															יג.
זרעונים, וכן הוא אומר (דניאל א') ויהי המלצר נושא את פת בגם ונותן להם זרעונים.	ורבי יוחנן															יג.
ששה חדשים בשמן המר																יג.
מאי שמן המור?																יג.
סטכת	רבי חייא בר אבא:															יג.
שמן זית שלא הביא שלישי.	רב הונא:															יג.
אנפקינון - שמן זית שלא הביא שלישי, ולמה סכין אותו - שמשיר את השיער ומעדן את הבשר.	תניא, רבי יהודה:															יג.
בערב היא באה ובבקר היא שבה, אמר רבי יוחנן: מגנותו של אותו רשע לדמנו שבחו, שלא היה משמש מטתו ביום.	[רבי יוחנן]															יג.
ותהי אסתר נשאת חן אמר רבי אלעזר: מלמד שלכל אחד ואחד נדמתה לו כאומתו.	[רבי אלעזר]															יג.
ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת - ירח שנהגה גוף מן הגוף.																יג.
ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות. אמר רב: ביקש לטעום טעם בתולה - טעם, טעם בעולה - טעם.	[רב]															יג.
ויעש המלך משתה גדול																יג.
עבד משתיה - ולא גליא ליה, דלי כרגא - ולא גליא ליה, שדר פרדישני - ולא גליא ליה.																יג.
ובהקבץ בתולות שנית וגו'																יג.
אזיל שקל עצה ממרדכי. אמר: אין אשה מתקנאה אלא בירך חבריתה - ואפילו הכי לא גליא ליה, דכתיב אין אסתר מגדת מולדתה וגו'.																יג.
מאי דכתיב (איוב ל"ו) לא יגרע מצדיק עינו, בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול - זכה ויצאת ממנו אסתר.	רבי אלעזר:															יג.
ומאי צניעות היתה בה ברחל																יג:
דכתיב (בראשית כ"ט) ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא. וכי אחי אביה הוא? והלא בן אחות אביה הוא? אלא אמר לה: מינסבא לי? אמרה ליה: אין. מיהו, אבא רמאה הוא, ולא יכלת ליה. - אמר לה: אחיו אנא ברמאות. - אמרה ליה: ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא? - אמר לה: אין, (שמואל ב' כ"ב) עם נבר תתבר ועם עקש תתפל. אמר לה: ומאי רמיותא? - אמרה ליה: אית לי אחתא דקשישא מינאי, ולא מנסב לי מקמה. מסר לה סימנים. כי מטא ליליא, אמרה: השתא מיכספא אחתאי, מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב (בראשית כ"ט) ויהי בבקר והנה היא לאה, מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא: מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא.																יג.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה story-מעשה מקרא-kev:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator													מגילה-מגילה נקראת	
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא		
יג:	<	◇	■									לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול.		
יג:			▲									ומה צניעות היתה בשאול		
יג:	◇			!								דכתיב (שמואל א' י') ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל		
יג:	<	◇	■									זכה ויצאת ממנו אסתר.		
יג:	◇		■								ואמר רבי אלעזר:	כשהקדוש ברוך הוא פוסק גדולה לאדם - פוסק לבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות, שנאמר (איוב ל"ו) וישיבם לנצח ויגבהו (וגו'), ואם הגיס דעתו - הקדוש ברוך הוא משפילו, שנאמר (איוב ל"ו) ואם אסורים בזקים וגו'.		
יג:	◇		■								[רבי ירמיה]	ואת מאמר מרדכי אסתר עשה, אמר רבי ירמיה: שהיתה מראה דם נדה לחכמים.		
יג:	◇		■									כאשר היתה באמנה אתו - אמר רבה בר לימא: שהיתה עומדת מחיקו של אחשוורוש וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי.		
יג:	◇		■								[רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן]	בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בגתן ותרש, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: הקציף הקדוש ברוך הוא אדון על עבדיו לעשות רצון צדיק, ומנו - יוסף, שנאמר (בראשית מ"א) ושם אתנו נער עברי וגו'. עבדים על אדוניהם לעשות נס לצדיק, ומנו - מרדכי, דכתיב ויודע הדבר למרדכי וגו'.		
יג:	◇		■								רבי יוחנן:	בגתן ותרש שני טרסיים הוו, והיו מספרין בלשון טורסי, ואומרים: מיום שבאת זו לא ראינו שינה בעינינו, בא ונטיל ארס בספל כדי שימות. והן לא היו יודעין כי מרדכי מיושבי לשכת הגזית היה, והיה יודע שבעים לשון. אמר לו: והלאו אין משמרת ומשמרתך שוה? - אמר לו: אני אשמור משמרת ומשמרתך. והיינו דכתיב ויבקש הדבר וימצא - שלא נמצא במשמרתך.		
יג:	◇		■									אחר הדברים האלה		
יג:			▲									מאי אחר?		
יג:	◇			!							רבא:	אחר שברא הקדוש ברוך הוא רפואה למכה.		
יג:	◇		■	!							דאמר ריש לקיש:	אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה, שנאמר (הושע ז') כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים - אבל אומות העולם אינו כן, מכה אותן ואחר כך בורא להם רפואה, שנאמר (ישעיהו י"ט) ונגף ה' את מצרים נגף ורפוא.		
יג:	◇		■								[רבא]	ויבן בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו, אמר רבא בתחילה במרדכי לבדו, ולבסוף בעם מרדכי, ומנו - רבנן, ולבסוף בכל היהודים.		
יג:	◇		■									הפיל פור הוא הגורל		
יג:	◇		■								תנא:	כיון שנפל פור בחדש אדר שמח שמחה גדולה, אמר: נפל לי פור בירח שמת בו משה. ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד.		
יג:	◇		■								[רבא]	ישנו עם אחד אמר רבא: ליכא דידע לישנא בישא כהמן.		
יג:			■									אמר ליה: תא ניכלינהן - אמר ליה: מסתפינא מאלהיו, דלא ליעביד בי כדעבד בקמאי. - אמר ליה: ישנו מן המצות. - אמר ליה: אית בהו רבנן. - אמר ליה: עם אחד הן.		
יג:			■									שמא תאמר קרחה אני עושה במלכותך - מפורין הם בין העמים, שמא תאמר אית הנאה מינייהו - מפורד, כפרידה זו שאינה עושה פירות. ושמא תאמר איכא מדינתא מינייהו - תלמוד לומר בכל מדינות מלכותך.		
יג:			■									ודתיהם שנות מכל עם - דלא אכלי מינן, ולא נסבי מינן, ולא מנסבי לן. ואת דתי המלך אינם עשים - דמפקי לכולא שתא בשו"י פה"י		
יג:			■									ולמלך אין שוה להניחם - דאכלו ושתו ומבזו ליה למלכות. ואפילו נופל זבוב בכוסו של אחד מהן - זורקו ושותהו. ואם אדוני המלך נוגע בכוסו של אחד מהן - חובטו בקרקע ואינו שותהו.		
יג:	◇		■								[ריש לקיש]	אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף וגו' אמר ריש לקיש: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליתן לשקליו.		
יג:			■									באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.		

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יג.	ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך, אמר רבי אבא: משל דאחשורוש והמן למה הדבר דומה? לשני בני אדם, לאחד היה לו תל בתוך שדהו, ולאחד היה לו חריץ בתוך שדהו, בעל חריץ אמר: מי יתן לי תל זה בדמים בעל התל אמר: מי יתן לי חריץ זה בדמים לימים נדווגו זה אצל זה, אמר לו בעל חריץ לבעל התל: מכור לי תילך - אמר לו: טול אותה בחנם, והלוא?	[רבי אבא]												◇
יד.	ויסר המלך את טבעתו אמר רבי אבא בר כהנא: גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל, שכולן לא החזירו למוטב, ואילו הסרת הטבעת החזירתן למוטב.	[רבי אבא בר כהנא]												◇
יד.	ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה.	תנו רבנן:												◇
יד.	מאי דרוש?													▲
יד.	ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה - ממיתה לחיים לא כל שכן?	רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה:												◇
יד.	אי הכי הלל נמי נימא													◇
יד.	לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ.													◇
יד.	יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ, היכי אמרינן שירה?													◇
יד.	עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל ארצות לומר שירה. משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה.	כדתניא:												◇
יד.	קרייתא זו הלילא	רב נחמן:												◇
יד.	בשלמא התם (תהלים קי"ג) הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, אלא הכא - הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אנן.	רבא:												◇
יד.	בין לרבא בין לרב נחמן קשיא:													◇
יד.	משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה	והא תניא:												◇
יד.	כיון שגלו - חזרו להכשירן הראשון.													◇
יד.	ותו ליכא? והכתיב (שמואל א' א') ויהי איש אחד מן הרמתים צופים - אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל													◇
יד.	מיהוה טובא הוו.													◇
יד.	הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצא מצרים	כדתניא:												◇
יד.	אלא, נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה, ושלא הוצרכה - לא נכתבה.													◇
יד.	אדם הבא משתי רמות שצופות זו את זו.	רבי שמואל בר נחמני:												◇
יד.	אדם הבא מבני אדם שעומדין ברומו של עולם. ומאן נינהו - בני קרח. דכתיב (במדבר כ"ו) ובני קרח לא מתו.	רבי חננין:												◇
יד.	מקום נתבצר להם בגיהנם, ועמדו עליו.	תנא משום רבינו:												◇
יד.	שבע נביאות מאן נינהו?													◇
יד.	שרה, מרים, דבורה, חנה, אביגיל, חולדה, ואסתר.													◇
יד.	שרה - דכתיב (בראשית י"א) אבי מלכה ואבי יסכה													◇
יד.	יסכה זו שרה. ולמה נקרא שמה יסכה - שסכתה ברוח הקדש, שנאמר (בראשית כ"א) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה.	ואמר רבי יצחק:												◇
יד.	דבר אחר: יסכה - שהכל סוכין ביופיה.													◇
יד.	מרים - דכתיב (שמות ט"ו) ותקח מרים הנביאה אחות אהרן													◇

מגילה ט. - טו:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator									
מגילה-מגילה נקראת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
ירמיה לא היה התם, שהלך להחזיר עשרת השבטים.	רבי יוחנן:	!				!					יד:
ומנלן דאהדור		ז				!					יד:
דכתיב (יחזקאל ז') כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יוכל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזיר, ויאשיהו בן אמון מלך עליהן. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל. וכי מה טיבו של יאשיהו על המזבח בבית אל? אלא מלמד שיאשיהו מלך עליהן.		!				!					יד:
מהכא (הושע ו') גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.	רב נחמן:	!				!					יד:
אסתר - דכתיב (אסתר ה') ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות						!					יד:
בגדי מלכות מיבעי ליה						ז					יד:
אלא: שלבשתה רוח הקדש. כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי וגו'.						!					יד:
לא יאה יהירותא לנשי, תרתי נשי יהירין הויין, וסניין שמיהו, חדא שמה זיבורתא, וחדא שמה כרכושא. זיבורתא - כתיב בה (שופטים י') ותשלח ותקרא לברק, ואילו איהי לא אזלה לגביה. כרכושא כתיב בה (מלכים ב' כ"ב) אמרו לאיש ולא אמרה אמרו למלך.	רב נחמן:										יד:
חולדה מבני בניו של יהושע היתה. כתיב הכא (מלכים ב' כ"ב) בן חרחס וכתוב התם (יהושע כ"ד) בתמנת חרס.	רב נחמן:										יד:
שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן: נריה, ברוך, ושריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום.	איתביה רב עינא סבא לרב נחמן: [ת"ק]	ז									יד:
אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה. כתיב הכא בן תקוה וכתוב התם (יהושע ב') את תקות חוט השני	רבי יהודה:	ז									יד:
עינא סבא ואמרי לה: פתאי אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאגיירא ונסבה יהושע.	אמר ליה: [רב נחמן]	!									יד:
ומי הווי ליה זרעא ליהושע? והכתיב (דברי הימים א' ז') נון בנו יהושע בנו		ז									יד:
בני - לא הווי ליה, נתן - הווי ליה.		!									יד:
בשלמא אינהו - מיפרשי, אלא אבהתייהו מנלן?		ז									טו:
כדעולא.		!									טו:
כל מקום ששמו ושם אביו בנביאות - בידוע שהוא נביא בן נביא. שמו ולא שם אביו - בידוע שהוא נביא ולא בן נביא. שמו ושם עירו מפורש - בידוע שהוא מאותה העיר, שמו ולא שם עירו - בידוע שהוא מירושלים.	דאמר עולא:	!									טו:
כל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין, ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח, כגון (צפניה א') דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה - בידוע שהוא צדיק בן צדיק. וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי, כגון (ירמיהו מ"א) ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע, - בידוע שהוא רשע בן רשע.	במתנתא תנא:										טו:
מלאכי זה מרדכי, ולמה נקרא שמו מלאכי - שהיה משנה למלך.	רב נחמן:										טו:
ברוך בן נריה, ושריה בן מעשיה ודניאל, ומרדכי בלשן, וחגי, זכריה ומלאכי - כולן נתנבאו בשנת שנים לדריש	מיתבי:										טו:
תויבתא.											טו:
מלאכי זה עזרא	תניא, אמר רבי יהושע בן קרחה:										טו:
מלאכי שמו.	חכמים:										טו:
מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא, דכתיב בנביאות מלאכי: (מלאכי ב') בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר, ומאן אפריש נשים נכריות - עזרא, דכתיב (עזרא י') ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות.	רב נחמן:										טו:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof ■ מקרא-key:	
---	--

Talmud Navigator													מגילה-מגילה נקראת	
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא		
טו.											תנו רבנן:	ארבע נשים יפיות היו בעולם: שרה רחב ואביגיל ואסתר. ולמאן דאמר אסתר ירקרוקת היתה - מפי' אסתר ומעייל ושתי.		
טו.											תנו רבנן:	רחב בשמה זינתה, יעל בקולה, אביגיל בזכירתה, מיכל בת שאול בראייתה.		
טו.											רבי יצחק:	כל האומר רחב רחב - מיד ניקרי.		
טו.											אמר ליה רב נחמן:	אנא אמינא רחב רחב ולא איכפת לי?		
טו.											אמר ליה: [רבי יצחק]	כי קאמינא - בידועה ובמכירה.		
טו.												ומרדכי ידע את כל אשר נעשה		
טו.												מאי אמר?		
טו.											רב:	גבה של המן מאחשוורוש.		
טו.											שמואל:	גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה.		
טו.												ותתחלחל המלכה		
טו.												מאי ותתחלחל?		
טו.											רב:	שפירסה נדה		
טו.											רבי ירמיה:	שהוצרכה לנקביה.		
טו.											[רב]	ותקרא אסתר להתך, אמר רב: התך זה דניאל, ולמה נקרא שמו התך - שחתכוהו מגדולתו.		
טו.											שמואל:	שכל דברי מלכות נחתכין על פיו .		
טו.											[רבי יצחק]	לדעת מה זה ועל מה זה, אמר רבי יצחק: שלחה לו: שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה, דכתיב בהן (שמות ל"ב) מזה ומזה הם כתבים.		
טו.												ויגידו למרדכי את דברי אסתר		
טו.												ואילו איהו לא אזל לגביה - מכאן שאין משיבין על הקלקלה.		
טו.											[רבי אבא]	לך כנוס אל כל היהודים וגו', עד אשר לא כדת, אמר רבי אבא: שלא כדת כל יום ויום, שבכל יום ויום באונס, ועכשיו - ברצון. וכאשר אבדתי אבדתי - כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך.		
טו.											[רב]	ויעבר מרדכי אמר רב: שהעביר יום ראשון של פסח בתענית.		
טו.											שמואל:	דעבר ערקומא דמאי.		
טו.												ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות		
טו.												בגדי מלכות מיבעי ליה		
טו.											רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	מלמד שלבשתה רוח הקדש, כתיב הכא ותלבש וכתביב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי.		
טו.											ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	לעולם אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך, שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן, ואלו הן: דוד ודניאל, דוד - דברכיה ארונה, דכתיב (שמואל ב' כ"ד) ויאמר ארונה אל המלך ה' אלהיך ירצך וגו'. דניאל - דברכיה דריוש, דכתיב (דניאל ו') אלהך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיזבינך.		
טו.											ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך, שהרי אבימלך קלל את שרה (בראשית כ') הנה הוא לך כסות עינים, ונתקיים בורעה - (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו.		
טו.											ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם - מדת בשר ודם - אדם שופת קדרה ואחר כך נותן לתוכה מים, אבל הקדוש ברוך הוא - נותן מים ואחר כך שופת הקדרה, לקיים מה שנאמר (ירמיהו י') לקול תתו המון מים בשמים.		
טו.											ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.		

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קידמת פסקה story- מעשה מקרא- key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
טו.	◇	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	צדיק אבד - לדורו אבד. משל לאדם שאבדה לו מרגלית, כל מקום שהיא - מרגלית שמה, לא אבדה אלא לבעלה.											
טו.	◇	[רבי אלעזר אמר רבי חנינא]	וכל זה איננו שוה לי, אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי וכי משום דרואה מרדכי יושב בשער המלך אמרכל זה איננו שוה לי? אלא כדבר חסדא.											
טו.	◇	דאמר רב חסדא:	זה בא בפרובולי וזה בא בפרובולי.											
טו:		רב פפא:	וקרו ליה עבדא דמזדבן בטלמי דנהמא.											
טו:	◇	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	עתידי הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי וגו'.											
טו:			מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה											
טו:	◇		לעושיין צביונו ולמצפין תפארתו.											
טו:			יכול לכל											
טו:	◇		תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמישים עצמו כשירים.											
טו:	◇		ולרוח משפט - זה הדן את יצרו											
טו:	◇		וליושב על המשפט - זה הדן דין אמת לאמתו.											
טו:	◇		ולגבורה - זה המתגבר על יצרו.											
טו:	◇		משיבי מלחמה - שנושאים ונותנים במלחמתה של תורה.											
טו:	◇		שערה - אלו תלמידי חכמים שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.											
טו:	◇		אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו? אמר לה הקדוש ברוך הוא: ישראל עסקו בתורה, אומות העולם לא עסקו בתורה. אמר ליה: גם אלה ביין שגו ובשכר תעו פקו פליליה, אין פקו אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ה) ולא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פליליה אלא דיינין, שנאמר (שמות כ"א) ונתן בפללים.											
טו:	◇	[רבי לוי]	ותעמד בחצר בית המלך הפנימית. אמר רבי לוי: כיון שהגיעה לבית הצלמים - נסתלקה הימנה שכינה, אמרה: (תהלים כ"ב) אלי אלי למה עזבתני, שמא אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון? או שמא על שקראתיו כלב, שנאמר (תהלים כ"ב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. חזרה וקראתו אריה, שנאמר (תהלים כ"ב) הושיעני מפי אריה.											
טו:	◇	[רבי יוחנן]	ויהי כראות המלך את אסתר המלכה, אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נודמנו לה באותה שעה: אחד שהגביה את צווארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה, ואחד שמתח את השרביט.											
טו:			וכמה?											
טו:	◇	רבי ירמיה:	שתי אמות היה והעמידו על שתיים עשרה											
טו:	◇	ואמרי לה:	על שש עשרה											
טו:	◇	ואמרי לה:	על עשרים וארבע.											
טו:	◇	במתניתא תנא:	על ששים.											
טו:	◇		וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה, וכן אתה מוצא בשיני רשעים. דכתיב (תהלים ג') שני רשעים שברת											
טו:		ואמר ריש לקיש:	אל תקרי שברת אלא שריבבת											
טו:	◇	רבה בר עופרן אמר משום רבי אליעזר, ששמע מרבא, ורבא מרבא:	מאתים.											
טו:	◇		ויאמר לה המלך לאסתר המלכה מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש											
טו:	◇		חצי המלכות ולא כל המלכות, ולא דבר שחוצץ למלכות, ומאי ניהו - בנין בית המקדש.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-kev:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יבא המלך והמן אל המשתה.												טו:
מה ראתה אסתר שזימנה את המן?	תנו רבנן:											טז:
פחים טמנה לו, שנאמר (תהלים ס"ט) יהי שלחנם לפניכם לפח	רבי אליעזר:											טז:
מבית אביה למדה, שנאמר (משלי כ"ה) אם רעב שונאך האכילו לחם וגו'	רבי יהושע:											טז:
כדי שלא יטול עצה וימרוד	רבי מאיר:											טז:
כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית	רבי יהודה:											טז:
כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסיחו דעתן מן הרחמים.	רבי נחמיה:											טז:
כדי שיהא מצוי לה בכל עת.	רבי יוסי:											טז:
אולי ירגיש המקום ויעשה לנו נס.	רבי שמעון בן מנסיא:											טז:
אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא.	רבי יהושע בן קרחה:											טז:
מלך הפכפכן היה.	רבן גמליאל:											טז:
עדיין צריכין אנו למודעי.	רבן גמליאל:											טז:
קנאות במלך, קנאותו בשרים	דתנאי, רבי אליעזר המודעי:											טז:
(משלי ט"ז) לפני שבר גאון	רבה:											טז:
(ירמיהו נ"א) בחמם אשית את משתיהם וגו'	אביי ורבה דאמרי תרויהו:											טז:
אשכחיה רבה בר אבוא לאליהו, אמר ליה: כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי? - אמר ליה: ככולהו תנאי וככולהו אמוראי.												טז:
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו												טז:
וכמה רב בניו?												טז:
שליש, עשרה מתו, ועשרה נתלו, ועשרה מחזרין על הפתחים	רב:											טז:
אותן שמחזרין על הפתחים שבעים הויא, דכתיב (שמואל א' ב') שבעים בלחם נשכרו, אל תקרי שבעים אלא שבעים.	רבנן:											טז:
כולן מאתים ושמונה הוו, שנאמר ורוב בניו	רמי בר אבא:											טז:
ורוב בגימטריא מאתן וארביסר הון												טז:
ורב כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											טז:
בלילה ההוא נדדה שנת המלך, אמר רבי תנחום: נדדה שנת מלכו של עולם.	[רבי תנחום]											טז:
נדדו עליונים, נדדו תחתונים.	רבנן:											טז:
שנת המלך אחשוורוש ממש. נפלה ליה מילתא בדעתיה, אמר: מאי דקמן דזמינתיה אסתר להמן? דלמא עצה קא שקלי עילויה דההוא גברא למקטליה. הדר אמר: אי הכי לא הוה גברא דרחים לי, דהוה מודע לי? הדר אמר: דלמא איכא איניש דעבד בי טיבותא ולא פרעתיה, משום הכי מימנעי אינשי ולא מגלו לי. מיד - ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים.	רבה:											טז:
ויהיו נקראים												טז:
מלמד שנקראים מאיליהן.												טז:
וימצא כתוב												טז:
כתב מבעי ליה												טז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < מעשה-story O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- & question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! ראיה-proof ■
--	---

Talmud Navigator

מגילה-מגילה נקראת	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מלמד ששמי מוחק וגבריאלי כותב.	רבי אסי: דרש רבי שילא איש כפר תמרתא:									!	◇
ומה כתב שלמטה שלזכותן של ישראל אינו נמחק - כתב שלמעלה לא כל שכן?											◇

טו:
טז.